

OSTRZEGAMY: NIE WYPALAJ TRAW!

W okresie wiosny wypalanie traw na łąkach, rowach przydrożnych, wypalanie zarośli, uschniętych chwastów i resztek słomy pozostawionej na polach po zeszłorocznych zbiorach – **to jeden z najbardziej brutalnych sposobów niszczenia środowiska**, to przyczyna wielu pożarów przynosząca jedynie szkody dla przyrody, jak i samego człowieka.

Wypalanie to jedna z istotnych przyczyn zatrucia i tak już nadmiernie zanieczyszczonej atmosfery - tysiące pożarów w skali kraju wiąże się z „wyrzucaniem” do niej dziesiątków ton tlenku węgla oraz innych niebezpiecznych związków chemicznych. W związku z tym z roku na rok pogarsza się stan zdrowia społeczeństwa.

Utrwalił się mit, że wypalanie traw i słomy poprawia jakość gleby, jest swoistym rodzajem jej nawożenia i użyźniania. Nadal wielu sądzi, że ogień to „najtęższy herbicyd” do zwalczania chwastów. Wiele lat temu naukowcy udowodnili, że takie pożary są szkodliwe. **Ogień nie tylko zabija żyjące w trawie zwierzęta i mikroorganizmy, ale także wyjaławia glebę - z takich zabiegów „oczyszczających” nie płyną żadne korzyści.** Po wypaleniu gleba ubożeje, system korzeniowy roślin zamiera, flora oraz bakterie i grzyby, które powodują szybszą vegetację roślin giną. W ogniu ginie całe bogactwo przyrody.

Dlatego też w świetle przedstawionych powyżej faktów nadal niepokojącym zjawiskiem jest utrzymująca się moda na wypalanie, żeby zaś było wygodniej i szybciej rozlewa się cieczy łatwo zapalne, zapominając przy tym, że:

- gęsty, ścielący się dym to zagrożenie dla ruchu drogowego, przyczyna wielu kolizji i wypadków,
- otwarte pożary to przedostanie się do atmosfery dużych ilości tlenku węgla, tlenku siarki oraz węglowodorów aromatycznych itp. będącymi truciznami dla ludzi i zwierząt,
- to ofiary w płomieniach – najczęściej podpalacze,
- to tysiące strat w mieniu wypracowanym przez kilka pokoleń.

Obowiązujące przepisy ochrony przeciwpożarowej zabraniają w lasach i na obszarze łąk, torfowisk i wrzosowisk, jak również w odległości do 100 m od granicy lasów wykonywania czynności mogących wywołać niebezpieczeństwo pożaru, a w szczególności:

- rozniecania ognia poza miejscami wyznaczonymi do tego celu przez właściciela lub zarządcę lasu,
- wypalanie wierzchniej warstwy gleby i pozostałości roślinnych,
- palenie tytoniu, z wyjątkiem dróg utwardzonych i miejsc wyznaczonych do pobytu ludzi.

Wobec osób nie przestrzegających powyższych zasad bezpieczeństwa mogą być stosowane środki egzekucji karno – administracyjnej. W myśl art. 131 ustawy o ochronie przyrody z dnia 14 maja 2013 r. każdy, kto wypala roślinność na łąkach, pastwiskach, nieużytkach, rowach, pasach przydrożnych, szlakach kolejowych, lub trzcin podlega karze aresztu lub grzywny. Lecz nie groźba kary, a świadoma troska o nasze wspólne bezpieczeństwo i zachowanie środowiska naturalnego ze wszystkimi jego dobrodziejstwami powinna warunkować i określać nasze postępowanie.

**Przestrzegamy przed zagrożeniami wynikającymi z wypalania roślinności. Apelujemy o rozsądek!
Zanim podpalisz, zastanów się czy przez bezyślność nie narazisz życia swojego i innych.**